

Diagnoza resocjalizacyjna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Diagnoza resocjalizacyjna
Kod przedmiotu	05.6-WP-PEDP-DRES-C_pNadGenSXFw2
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Resocjalizacja
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	9	0,6	Egzamin

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z wiedzą na temat przeprowadzenia prawidłowej diagnozy resocjalizacyjnej pod kątem niedostosowania społecznego wśród dzieci, adolescentów i osób dorosłych w środowisku otwartym oraz zamkniętym.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, pedagogiki oraz socjologii.

Zakres tematyczny

Treści wykładów:

Rodzaje diagnozy resocjalizacyjnej.

Etapy diagnozy resocjalizacyjnej.

Modele w diagnozie resocjalizacyjnej.

Narzędzia pomiaru niedostosowania społecznego.

Treści ćwiczeń:

Diagnozowanie penitencjarne.

Zakres i cele diagnozy penitencjarnej.

Diagnoza nozologiczna i problemowa w spektrum działań resocjalizacyjnych.

Rola diagnozy w konstruowaniu indywidualnych planów resocjalizacji i terapii.

Niedostosowania Społecznego (SNS) Lesława Pytki.

Arkusz Diagnostyczny Denisa H. Scotta w adaptacji J. Konopnickiego jako przykład wielowymiarowej diagnozy poziomu i rodzaju niedostosowania społecznego.

Kwestionariusze Thomasa M. Achenbacha jako narzędzie do oceny stopnia i typu zaburzeń w zachowaniu.

Skale Diagnostyczne dla Dzieci- CAS i dla rodziców - P-CAS (KayHodges) do diagnozy zaburzeń w zachowaniu u dzieci.

Skala Wykolejenia w tłumaczeniu Mieczysława Rodochońskiego i Arkusz Zachowania się Ucznia B. Markowskiej do oceny przystosowania szkolnego.

Inwentarz Carla F. Jesnessa (JI) jako technika diagnozowania socjalności.

Model diagnozy niedostosowania społecznego i socjalności J. M. Stanika. Kwestionariusz Wywiadu Środowiskowego i Skale Oceny Funkcjonowania Społecznego - diagnoza kliniczna w ujęciu Krystyny Ostrowskiej.

Metody kształcenia

Wykład – wykład problemowy, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia - pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja (panelowa, okrągłego stołu, wielokrotna), burza mózgów, giełda pomysłów, metody ekspresyjne.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować podstawowe pojęcia diagnozy pedagogiczno-resocjalizacyjnej.	K_W01	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - odpowiedź ustna	- Wykład - Ćwiczenia
Student ma podstawową wiedzę na temat pojęcia diagnozy, rodzajów i etapów diagnozy resocjalizacyjnej.	K_W05	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - odpowiedź ustna	- Wykład - Ćwiczenia
Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat podstawowych narzędzi badawczych.	K_W13	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - odpowiedź ustna	- Wykład - Ćwiczenia
Student ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, w celu przeprowadzenia diagnozy resocjalizacyjnej, z wybraną osobą lub grupą znajdującą się w trudnej sytuacji społecznej.	K_U07	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - odpowiedź ustna	Ćwiczenia
K_U07 obserwacja i ocena aktywności na zajęciach odpowiedź ustna Ćwiczenia Student potrafi pracować w zespole podlegającym diagnozie resocjalizacyjnej; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie.	K_K07	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - odpowiedź ustna	Ćwiczenia
Student odpowiedzialnie przygotowuje się z zakresu diagnozy resocjalizacyjnej.	K_K08	- kolokwium - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Wykład

Warunki zaliczenia

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części: pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie co najmniej 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (80%) oraz aktywność na zajęciach (20%).

Ocena końcowa

Na ocenę końcową składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładów (50%).

Literatura podstawowa

- Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa
- Dybalska J. (2009), Kobieta w więzieniu. Warszawa
- Hołyst B. (2007), Socjologia kryminalistyczna. Warszawa
- Jaworska A. (2009), Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne. Kraków
- Kamiński M. (2006), Gry więzienne. Warszawa

6. Kozaczuk F. (2008), Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych. Rzeszów
7. Pastwa-Wojciechowska B. (2007), Kliniczne i sądowo – penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka. Kraków
8. Siłaczyk N. (2004), Nieletni sprawcy zabójstw. Lublin
9. Toroń B. (2012), Zagrożeni i skazani na resocjalizację, Zielona Góra
10. Toroń B. (2013), Przestępczość skazanych kobiet i mężczyzn w perspektywie biograficznej, Kraków
11. Urban B. (2004), Zachowania dewiacyjne młodzieży. Kraków
12. Urban B., Stanik J. (2007), I, II tom Resocjalizacja. Warszawa. Podobnie postępuj w przypadku kolejnych pozycji bibliograficznych literatury podstawowej wciskając [Enter]. Pamiętaj o kolejności: autor, tytuł, wydawnictwo, miejsce, rok wydania! Przed wciśnięciem [Enter] skasuj ukryty tekst: „Podobnie ...”

Literatura uzupełniająca

1. Ambrozik W. (2003), Młodociani mordercy. Poznań
2. Bonda K. (2009), Polskie morderczynie. Warszawa
3. Miller A. (2006), Gdy runą mury milczenia. Poznań
4. Przybyliński S. (2008), Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 08-05-2017 21:31)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ